

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě
duben 2020

Slovo na cestu

Milí čtenáři, píšu vám toto slovo na cestu ve chvíli, kdy je v naší zemi už přes pět set nakažených. Nemám tušení, v jaké situaci budeme, až za jen několik málo dní budete číst tyto řádky. Snad nikdy jsem dosud neprožíval chvíle tak hmatatelné nepředvídatelnosti.

Opírám se o Ježíšovo slovo, že s námi bude až do konce světa (Mt 28,20). Věřím, že těm, kdo Boha milují, všechno napomáhá dobrému (Řím 8,28). Oživuji v sobě naději, že ve světle Ježíšova velikonočního tajemství všechny životy i události tohoto světa mohou najít smysl (Lk 24,25-27).

Ještě jinak však nyní začínám rozumět apoštolům, kteří se k závěru Ježíšova života snaží zuby nehty udržet své představy a svět, který znají. Zneklidňuje mě suverénnost

Ukřižovaného a Vzkříšeného, který čelí budoucímu, vždyť on křížem nad zlem zvítězil a s mocí sděluje, že všechno tvoří nové (Zj 21,5). Jak moc teď chápu apoštoly, kteří se po velikonočním ránu několikrát marně snaží vrátit do starých kolejí. Jen Duch Svatý jim dá nakonec sílu, aby jako první dosvědčili, že Ježíš je opravdu Pánem a Zachráncem (Sk 2,36), a aby se jím oni sami nechali vést do netušeného.

Vzkříšený Ježíši, až pod tíhou současných těžkostí budeme s emauzskými učedníky utíkat z naší reality unavení, smutní, zklamaní, přidej se k nám (Lk 24,15). Mluv k nám ty sám na našich cestách. Rozehřej svým slovem naše srdce, abychom tě nakonec jako drahého souputníka pozvali k sobě domů a ostatním neodkladnou velikonoční radostí zvěštovali: „Pán skutečně vstal“ (Lk 24,35).

*o. Petr Smolek,
farář v Ostravě-Mariánských Horách*

Modlitba

*Za děti, které přistoupí
k prvnímu svatému přijímání*

Náš dobrý Bože
a Otče našeho Pána Ježíše Krista.
Shlédni na děti, které stojí před důležitým
krokem ve svém životě
a poprvé se s tebou setkají pod způsobou
chleba ve svatém přijímání.

Provázej je svým pozhnáním
ve všech radostech, nadějích a očekáváních,
vždyť všechno závisí na tvé pomoci.
Chraň je od zlého a veď po správných cestách.
Zachovej je ve své lásce
a ve společenství své církve.
Žehnej jejich rodičům,
aby jim byli v každodenním životě
svědky živé víry.
Ať jejich příklad i nás
přispívá dozrání jejich víry jako pevného
a přátelského vztahu k živému Bohu.

Zastavení

Jistě ji znáš
tu samotu ve dvou
ty a tikání hodin
- hodiny se zastaví -
a znovu samota ve dvou
ty a mlčení stěn

Jistě to znáš
právě před tebou spadnou závory
všechno a všichni se zastaví
Nezbývá než se dívat
jak životem posunuje čas
z koleje na kolej

A potom zdvižený praporek
z dálky pronikavý hvizd
závora se nadzvedává
a všichni spěchají
každý zas o kousek dál
po cestě

sobě
vlastní

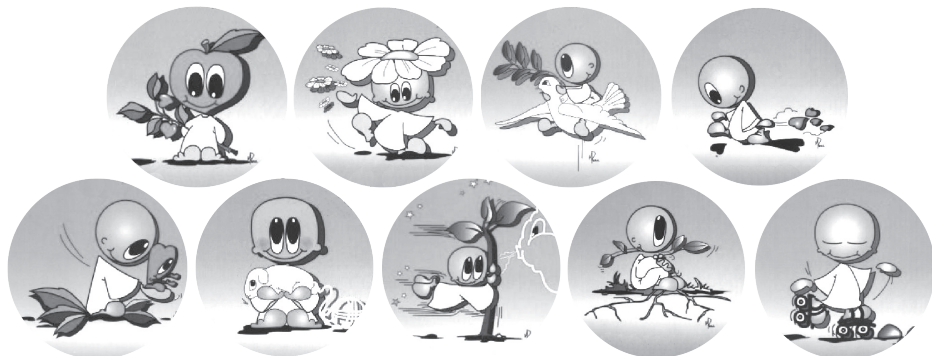
Mons. Josef Veselý

Zajímá nás...

Co je to ovoce Ducha Svatého?

Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání ... Protože Duch je naším životem, podle Ducha také jednejme! (Ga 5,22.25)

LÁSKA. Jedná se o lásku, která nám od přirozenosti není vlastní. Je to láska nesobecká, nezištná, bezpodmínečná. Je založena na sebeobětování.

RADOST. Jde o radost z poznání Boha a Pána Ježíše, z odpuštění hříchů, ze spásy, z poznání pravdy a smyslu života, ze společenství bratří a sester, ze služby druhým.

POKOJ. Je to vnitřní vyrovnanost, harmonie, klid. Je to Boží pokoj, který naplňuje člověka, aby byl spokojen a důvěřoval Pánu za všech okolností. Je to soulad s Bohem i s lidmi.

TRPĚLIVOST. Trpělivý člověk zůstává i uprostřed shonu a nervozity vyrovnaný, klidný a vytrvalý. Má cíl a jde za ním navzdory všem překážkám. Trpělivý člověk je vždy ochoten odpuštit a čekat na změnu u druhého. Nechce vše hned.

LASKAVOST. Laskavý člověk jedná s druhými lidmi tak, jak Bůh jedná s ním – se slitováním a velkorysostí. Jedná jemně a s úctou.

DOBROTA. Je to vlastnost, která odráží Boží dobrotu k nám. Je to kladný vztah k druhým, kdy jim přejeme dobro, přestože nám třeba ublížili.

VĚRNOST. Vůči Bohu, sobě a druhým, vůči poznání a Božímu zákonu. Člověk se staví čestně k životu, respektuje a ctí určité hodnoty. Je spolehlivý a důvěryhodný.

TICHOST. Tichý neznamená zakřiknutý. Naopak, umí se postavit čelem k problémům a řešit konflikty. Dělá to však s úctou k druhým lidem a pokorou, ohleduplně a s mírností.

SEBEOVLÁDÁNÍ. Vyrovnanost – bez nenávisti, zloby a závisti. Dokáže ovládat své vášně a touhy a projevuje se sebeovládáním i v jídle a pití. Ví, co je prospěšné (to užívá střídavě) a co je škodlivé (toho se varuje). Nevzteká se.

o. Jan Czudek

Půst za časů koronaviru

V čase uzávěrky netušíme, kdy a za jakých okolností budou laskaví čtenáři náš fejton čist. A jestli ho budou čist (neboť „koronavirus“ v nadpisu už každého otráví). Jestli ho bude mít ještě kdo čist (černý humor). Jestli za 14 dní už bude 100 % Čechů zdravých a coronavirus už nebude tématem dne (je třeba počítat i se zázraky). Jsme zvědaví, jak se bude situace vyvíjet dál. Náš Maty zatím kvitoval tatínkovu přerušeni práce slovy: „Jupí! Ten ko-onavirus mě baví!“

Vydržet zavření v karanténě s malými dětmi není žádný med. Největší výzva ale přišla v neděli: jak ji s nimi slavit? Mnoho křesťanů používá v životních dilematech pomůcku pro rozhodování: „Co by na mém místě udělal Ježíš?“ My jsme použili rodičovskou verzi: „Co by asi udělali pan jáhen Janšta nebo farní asistentka Magda?“ A nakonec se nám dětská bohoslužba slova docela vydařila. Na jejím konci děti skandovaly: „Je-ště, je-ště!“

Internet se hemží biblickými antivirovými doporučeními:

- „Často si myjte ruce“ (Pilát Pontský)
- „Nezdravte se políbením“ (Jidáš Iškariotský)
- „Nedotýkejte se navzájem“ (Máří Magdaléna)
- „Nedotýkejte se otevřených ran“ (Tomáš Apoštol)
- „Neztrácejte hlavu!“ (Jan Křtitel)
- „Veronika podává Ježíšovi roušku“ (křížová cesta)
- „To není Apokalypsa!“ (Jan Evangelista)

Je zajímavé, že jsou roušky a mytí rukou typicky pašijová témata, jako bychom tuto postní dobu měli prožívat opravdu všichni spolu, celá společnost. Donutilo nás to zastavit se, nechodit za zábavou, do kina, do hospod... Sice se zrušily i duchovní obnovy a mše svaté, ale prázdnost, které zůstalo po možnosti návštěv, nákupů, koncertů atd. si úplně říká o to být naplněno něčím ryze vnitřním a krásným, co můžete zažít jenom s Bohem.

Mája a Honza Pilařovi

P. S.: Víte, že existuje i sv. Korona, která patří mezi mučednice prvních staletí? Její relikvie by měly být i v pražské svatovítské katedrále. Nejzajímavější ale je, že sv. Korona byla vzývána také jako nebeská přímlyvkyně v době epidemií.

Další spolčovníkend ve Vsi Opaváci užili si!

Je 28. února, pět odpoledne a na Východním nádraží se setkává skupinka mladých, která se stále rozrůstá. Kdo to je a kam mají namířeno?

Tak toto je opavské spolčo, těšící se na jistě úžasný víkend ve Staré Vsi. Po loňském roce (ve znamení Survivor) všichni očekávali, co si na nás letos týmáci ve Staré Vsi přichystali. Letošní rok byl proti loňskému o něco klidnější, ale o nic méně skvělý.

V pátek jsme byli přivítáni písničkou, týmáky a také naším otcem děkanem (kterému děkujeme, že si na nás udělal čas), který nás všechny předběhl a už nás tam čekal. Začali jsme příjemně – večerí. Po večeri jsme se ubytovali v prostorách vagonku, zahráli si tichou poštu pohybem a začali téma programu, který nás provázel celý víkend.

Jak jsme se na konci víkendu dozvěděli, celým víkendem nás provázely myšlenky papeže Františka a jeho knihy *Christus Vivit*. Postupně jsme se v rámci katechezí a různých her a aktivit dotkli všech možných témat knihy. Bavili jsme se o našich posvátných územích – našich srdcích, mladých svatých, o energii mládí, o Ježíšově mládí, o základních pravdách víry, o mladosti církve, o našich prarodičích, duchovním rozlišování a mnoha dalších tématech.

Celý víkend provázela skvělá atmosféra, krásná hudba, úžasný program připravený týmem ze Staré Vsi a výborné jídlo našich kuchařek. Všem proto děkujeme za jedinečné zážitky. Aneb slovy písničky, kterou naši členové vymysleli a na konci jsme ji všichni zazpívali: Další spolčovníkend ve Vsi Opaváci užili si, další spolčovníkend skvělý byl, jo byl...

Stázka Štěpánková

Postní duchovní obnova

V klášteře Marianum byla díky obětavé práci členů Klubu sv. Anežky pořádána pravidelná postní duchovní obnova, kterou vedl otec Vladimír Ziffer, farář v Ostravě-Pustkovci na téma „Návrat ztraceného syna – bod obratu života“.

Otec Vladimír nazval téma „Znovubraní na Podobenství o láskyplném otci a zlých synech“. Podle evangelia sv. Lukáše je hlavní myšlenkou návrat mladšího syna k otci. I tato rekolekce má vést posluchače k rozjímání o Božím slovu.

Ježíš mluvil k lidem v podobenstvích. Jde o příběhy ze života, v nichž je ukryto důležité ponaučení, které koresponduje s jeho poselstvím. Má roli příběhovou, symbolickou, morální. Nemáme se bát v sobě najít negativní i pozitivní vlastnosti z podobenství. Poznat, jaké dary nám Otec dává. Všimát si svých omezení. Přičítat pozitivní změny v životě Božímu vedení a ne vlastním osobním zásluhám. Nic není moje, vše je od Boha. Mít důvěru k Bohu a své problémy a život mu odevzdávat. Stále Bohu děkovat a modlitbou s ním promlouvat.

Nejdůležitější postavou příběhu je otec, který je milující, tolerantní, milosrdný. Starší syn vnitřně odešel od otce, je spíše služebník než syn. Mladší syn je nevyzrálý, bezohledný, utíká od otce, neváží si otcova majetku, lásky a péče. Zavrhuje synovskou důstojnost. Naším úkolem po promluvě bylo přemýšlet nad postavami, najít styčné body mezi nimi a sebou a co z toho pro nás vyplývá.

Když mladší syn odešel do cizí země, tam prohrál své bohatství divokým životem, o vše přišel. Má hlad. Nemá nikoho, kdo by mu pomohl. Rozhodl se vrátit ke svému otci. Ten jej vítá a odpouští mu. Ponaučení: jsme chybující a sami si nepomůžeme.

Na závěr otec uvedl konkrétní úkoly, které pro nás z duchovní obnovy vyplývají. Jsou to: udělat žebříček hodnot a jak sebe hodnotím. Mám správné hodnoty na prvních místech svého žebříčku? Naučil jsem se zvládat vyváženost mezi svou a Boží aktivitou?

Nakonec otec uvedl pět neintuitivních hodnot, které jsou nejprospěšnější:

1. Být zodpovědný za vše ve svém životě bez ohledu na to, či je to vina.
2. Nejistota: uznání nevědomosti a pěstování neustálých pochybností.
3. Selhání: odhodlání poodkrýt vlastní nedostatky a pochybení, aby mohly být v budoucnu zlepšeny.
4. Odmítnutí: schopnost říci i vyslechnout ne, čímž jasně definujete, co ve vašem životě přijmete a co ne.

5. Zamyšlení se nad vlastní smrtelností: tato hodnota je zásadní, jelikož mít na paměti vlastní smrt je nejspíše jedinou věcí schopnou nám pomoci udržet všechny naše ostatní hodnoty ve správné perspektivě.

Otcí Vladimírovi děkujeme za fundovanou poučnou přednášku.

Jarmila Málková

K zamyšlení

Je to útlá knížka (pouhých 105 stran), s kterou jsem původně vůbec nepočítal pro výběr textu. „Někdo“ mi ale nedovolil ji minout a já mu za to děkuji.

Jedná se o příběh někoho, kdo se propadl až na dno zla, a poté, co se setkal s Ježíšem, „dobrým pastýřem“, a šel s ním tři dny a tři noci, kdy s ním Ježíš probral celý jeho život, došlo u něho k radikální konverzi. Vybral jsem z ní text pojednávající o odpuštění:

Během své „cesty“ jsem znovu uviděl jednoho po druhém ty, kteří mě odstrčili: Pavel, který žil s matkou a který mě od ní odloučil, stará teta Yvona, která nás nechávala jíst samotné v kuchyni, Jindra, co mě udal na policii, a zvláště Klára, moje Klára, do které jsem se zamiloval na první pohled (ještě než jsem poznal Sylvu).

Nic jsem o tom pastýřovi neřekl a za to jsem se ještě víc styděl ... On už ale stejně všechno věděl. A pak můj opravdový otec, kterého jsem vůbec nepoznal. Matka o něm mluvila jen jednou. Přál jsem si, aby zemřel, za to, že ji tak opustil.

Pastýř mi je všechny představil a o každém řekl: „Mám ho rád!“ Báł jsem se jim pohlédnout do tváře. Přesto už mi nic nevyčítali a neodmítali mě. Vždycky se jen nesměle zeptali. Dosud jsem to od nich nikdy neslyšel, a sám také nikdy nevyslovil:

„Odpustíš mi?“

Bylo to zvláštní. Měli každý svou podobu, ale jiný hlas. Naslouchám tedy pozorněji, a co neslyším: to ke mně promlouvá pastýřův hlas. Ano! Jeho čistý hlas, který se dá rozeznat mezi tisíci. To on žádal o odpuštění za každého z nich! Byl jsem tím uchvácen; po chvíli váhání se ke mně přiblížil a pošeptal mi:

„Odpustíš mi?“

„Co ti ale mám odpustit?“

„Všechno to zlo, které bylo na tobě spácháno.“

„Ale tos přece nebyl ty ...“

„Oni, já vím. Avšak jestli ti ublížili, to proto, že jim také musel někdo ublížit, ne? To já jsem v nich trpěl.“

„Ty přece nemůžeš za jejich hříchy.“

„Mohu ti svěřit ještě něco? Když se Pavel vracel opilý a bil tě, když se ti tví spolužáci smáli, protože koksáš a jsi stále poslední, když tě tvůj první šéf vyhodil, protože tě podezříval z krádeže, když tě lékaři a soudci nebrali vážně, trpěl jsem tím nejvíc já, daleko víc než ty!“

Stál tu a čekal na odpuštění pro všechny. Čekal to ode mě.

„Jak můžeš chtít, abych zapomněl na urážky, pomluvy, na všechno to odmítání...“

„Tím, že je poprosíš o odpuštění.“

„Já je mám požádat o odpuštění? Ty zbabělce?“

Teď do toho zasáhl Jan.

„Víš, co jsem slyšel, když ho přibíjeli k olivovníku? ‚Otče, jsou to moji přátelé. Trpí víc než já. Nevědí, co dělají!‘ Vojáci se snažili přehlušit jeho hlas, ale marně. Ten se nesl jako šíp přímo do Božího srdce. A Bůh k nim byl milostivý. Tím jsem si jist.“

Ta slova mě zasáhla; vrhl jsem se k jejich nohám:

„Odpuštěte mi?“

Všechna hořkost, rozhořčení, zatrpkllost a usilovná snaha o vyřízení účtů byly rázem ty tam. Rozhostil se ve mně neuvěřitelný pokoj!

Ještě něco z motta knihy: „... dočteš se v ní (v knize) jednu důležitou věc: Jsi milován, i když o tom nemáš zdání! Nebraň se setkání s Nejvyšším, ten nikdy nikoho neopustí!“ Kniha je určena pro děti od 12 let, ale má co říci i dospělým, i seniorům (soudě podle sebe).

Nakonec ještě přání požehnaných Velikonoc.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: Daniel Ange: *Raněný pastýř*. Karmelitánské nakl. Kostelní Vydří, 1997; str. 48–49.

Knižní tipy

Neobyčejný román o Ježíšovi

Jean Mercier

Kdo byl a jaké vztahy navazoval s lidmi Ježíš – člověk, a zároveň Bůh vtělený do lidských dějin?

V knížce Jeana Merciera nám před očima ožívá biblický svět, v němž si lidé kladou úplně stejné otázky jako my dnes. Ježíš se živě zajímal o muže a ženy, které potkával na svých cestách – u studny, u bran malého městečka či uprostřed městského shonu. A nejen to. Ježíš byl přímo vášnivě zaujatý tím, co lidé prožívají, čím trpí, v co doufají. I on sám na sobě prožíval veškeré štěstí a hrůzy, které přináší lidský život.

Autor se nedrží otrocky biblického vyprávění, zároveň ale evangelia ani Skutky apoštolů nepřikrášluje nebo nevkusně

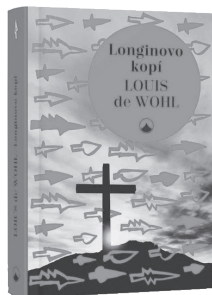
nedopovídá. To, o čem biblický text mlčí, se snaží naplnit životem a dává hlas postavám, které mlčí. Do známých scén zasazuje nečekané dialogy, aby upoutal naši pozornost a přinutil nás číst dál.

Proč já? Příběh zázračného uzdravení v Lurdech

Bernadette Moriauová

Bernadette Moriauová je sestra františkánka oblátka Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Pochází z početné katolické rodiny, silně věřící rodiče měli často hluboko do kapsy. Bernadette v 19 letech vstoupila do řádu, a nakonec se stala ošetřovatelkou, o čemž od mala snila. Svůj život zasvětila Bohu a druhým. Brzy však začala trpět bolestmi zad, které se i po několika operacích postupně zhoršovaly. Musela přestat pracovat, velké bolesti tlumily léky a voperovaný neurostimulátor. Nakonec se invalidní Bernadette mohla pohybovat jen s velkými obtížemi a na krátké vzdálenosti. Její praktický lékař jí v roce 2008 navrhl, aby se zúčastnila diecézní poutní cesty do Lurd. Po návratu domů pocítila, jak její tělo zalilo nezvyklé teplo a krátce nato všechny její obtíže náhle vymizely.

Toto překvapivé uzdravení studovalo mnoho lékařů deset let. Nakonec konstatovali, že za současného stavu vědeckých poznatků je nejsou schopni vysvětlit. Začátkem roku 2018 diecézní komise jmenovaná biskupem uznala Bernadettino uzdravení za zázračné. Je to 70. lurdský zázrak v posledních 160 letech. V této upřímné knize autorka hledá důvody tohoto tajemného zázraku: Proč já?

Longinovo kopí

Luis de Wohl

Nové vydání poutivého románu sahajícího od života v palácích Římské říše až po neklidné Judsko, kde střet lásky a zrady, pomsty a výkupného sebedarování vrcholí Kristovým ukřižováním. Je to příběh nejdramatičtější popravy na světě, přičemž hlavní postavou je tentokrát jeden z jejích nejméně známých účastníků – voják Longin, který do boku Krista na kříži zabodl kopí. Ideální čtení do doby kolem Velikonoc.

Dokud nebude z vládního nařízení obnoven provoz obchodů, je možné knihy objednávat přes e-shop www.ikarmel.cz. První dva knižní typy tam jsou během uzavření maloobchodních prodejen dokonce zlevněny o 20 %.

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Všechny akce Klubu sv. Anežky v měsíci dubnu se ruší.

Přejeme Vám všem klidné, pokojné a požehnané Velikonoce.

za Klub sv. Anežky Marie Smolková

Dětem

Tři kříže

Je Velký pátek a Ondrova rodina se vydává hned po ránu na křížovou cestu. Kapličky jednotlivých zastavení jsou rozsety kolem cesty v prudkém stoupání vysokého kopce. Pro dvanáctiletého kluka to není žádná velká námaha, zatímco dvěma mladším sestrám musejí rodiče pomáhat.

Konečně jsou na vrcholu, kde ční k nebi tři kříže.

„Proč jsou tu tři kříže, když Pán Ježíš umřel na jednom kříži?“ ptá se osmiletá Zuzanka.

Ondra přispěchá s odpovědí. „Na prostředním kříži umřel Pán Ježíš a na obou krajních lotři.“

„Kdo to byli ti lotři?“

„Udělali špatné věci, někoho třeba zabili, a proto je ukřižovali.“

„Ale Pán Ježíš nedělal špatné věci.“

„Pán Ježíš byl moc hodný a ukřižovali ho špatní lidé.“

„Ale proč ho ukřižovali, když byl hodný?“

„Pán Ježíš byl Boží Syn, ale oni se mu nechtěli klanět, a proto se ho zbavili.“

Do rozhovoru vstupuje tatínek a dětem vysvětluje: „Pán Ježíš nemusel umřít, andělé ho mohli snadno ochránit. Ale on umřel za nás, aby nás vykoupil a spasil. A proto můžeme po smrti do nebe.“

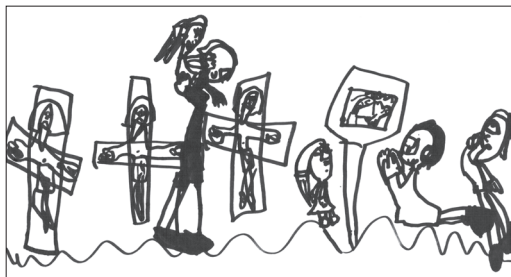
„Děkujeme ti, Pane Ježíši, že jsi za nás umřel,“ modlí se maminka, „děkujeme, že můžeme po smrti do nebe.“

Desetiletá Magdalénka se při modlitbě dívá upřeně na všechny tři kříže. Všimá si něčeho, co dosud nikdo neodhalil. Trpělivě počká do konce modlitby a pak se zeptá: „Proč je Pán Ježíš na všech třech křížích, když na těch krajních mají být lotři?“

Všichni jdou těsně pod kříže a porovnávají jednotlivá visící těla. Jsou skutečně všechna stejná.

Tatínek k tomu říká: „Máš pravdu, na všech třech křížích je Pán Ježíš, žádní lotři tu nejsou, i když tehdy na Kalvárii na krajních křížích lotři viseli.“

Přidává se i Ondra, který dosud otázky sester považoval za otázky malých dětí. „Nechápu, proč na všech křížích je Pán Ježíš a lotři tu nejsou, když na Kalvárii viseli?“

Nechápou to ani rodiče, a proto maminka rozhoduje: „Nevíme, proč to tak je. Ale zeptáme se dědečka, ten si bude vědět rady.“

Po příchodu domů běží všechny děti za dědečkem a jedno přes druhé si stěžují: „Na kopci jsou tři kříže jako na Kalvárii. Na všech křížích je Pán Ježíš, ale na dvou by měli viset lotři.“

Dědeček se usměje, pokývá hlavou a zve děti na obchůzku všech křížů v domě. Nejprve u dědečka v ložnici, pak u babičky v kuchyni. Potom navštěvují kříže v ložnici rodičů, v jejich kuchyni i v dětském pokoji. Pak ještě vycházejí ven a klaní se kříži na nároží ulice. Všude děti potvrdí, že na kříži tam visí Pán Ježíš. Když se vrátí domů, tak se dědeček zeptá: „Proč na všech křížích visel Pán Ježíš, když ve skutečnosti visel jenom na jednom kříži na Kalvárii?“

„Je to památka na ukřižování na Kalvárii,“ odpovídá Ondra.

Dědeček však kroutí hlavou a říká: „Kříže stavíme anebo věšíme na stěny proto, že Ježíš umřel za nás, kdo tu bydlíme. Proto i na dvou krajních křížích na kopci visí Pán Ježíš, který za oba lotry zemřel, aby je spasil.“

Rodiče i děti se po dědečkově vysvětlení dívají na kříže v domě jinak: Pán Ježíš nám na kříži připomíná, že zemřel za maminku, tatínka, Ondru, Magdalénku, Zuzanku a také babičku a dědečka.

*jáhen Josef Janšta
ilustrace Magdalénka Řeháková*

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Poznávací výlet do Londýna

Žáci 9. třídy si zaletěli na poznávací výlet do Londýna. Během svého čtyřdenního pobytu navštívili nejvýznamnější historické památky města Londýna, shlédli na Londýn z nejvyššího mrakodrapu v Londýně The Shard, zajeli na Greenwich, svezli se lodí po řece Temži či se prošli nočním městem. Ubytování přímo v centru nám poskytla křesťanská ubytovna YHA St Paul's. I počasí přálo, takže si všichni odnesli hluboký zážitek z návštěvy tohoto krásného města.

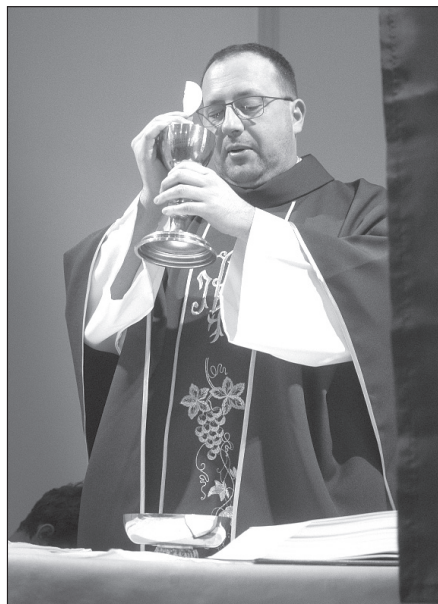
Vítězství v celoroční soutěži

Krásného vítězství dosáhl náš školní oddíl taekwonda. V celoroční soutěži získal 1. místo. Body se sčítaly za všechny proběhlé závody, kterých bylo sedm. 31. ledna proběhlo slavnostní předávání ocenění.

Postní doba

Popeleční středou jsme vstoupili do postní doby. Na obou našich školách jsme prožili společně mši svatou a začali jsme naše postní snažení. Ve škole v Hradci nad Moravicí je postní almužna určená na SADBÚ – salesiánské hnutí, jejich projekt adopce nablízko. V Opavě postní almužna pomůže dětem v Paraguayi. Za peníze budou pořízeny boty – žabky, které ochrání tamní děti před hady a jiným nebezpečím.

Prezentace sestry Františky

Sestra Františka z řádu Milosrdných sester III. řádu svatého Františka přiblížila dětem z naší školy život dětí v Paraguai. A protože sama v Paraguai pomáhala a učila, její poutavé vyprávění všechny velmi zaujalo. Prostřednictvím krátkých videí, které natočila televize Noe, jsme mohli zhlédnout ukázky každodenního života tamních obyvatel.

Jana Larischová

Charita Opava

Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.

Seniory pomohou zachraňovat obálky v ledničce

Jméno, věk, nemoci, užívané léky nebo třeba alergie. To vše jsou informace, které mohou záchranářům či hasičům při zákroku pomoci zachránit ohroženému člověku život. Jak je ale rychle získat, když například zasahují v bytě seniora, který žije sám? Od konce loňského roku by je měli u každého seniora v celém kraji ihned a bez prodlení najít v ledničce.

Právě tam by se totiž měla nacházet takzvaná IN.F.Obálka, obsahující vyplněné formuláře s údaji, které pomůžou lékařům a hasičům rychleji se zorientovat ve zdravotním stavu seniora. Proč právě v ledničce? Ta totiž nejlépe odolává ohni či vodě. Název projektu IN.F.Obálka znamená „INformace jako Forma Ochrany“. IN.F.Obálka obsahuje plastovou obálku, formulář k vyplnění, informační leták s návodem vyplnění a informační samolepku na dveře z vnitřní strany bytu nebo magnetku na lednici. Obálku s osobními informacemi pro záchranáře bude mít v ledničce přes šedesát tisíc seniorů v Moravskoslezském kraji. Grafiku obálek, letáků i magnetek a samolepek navrhnul Tomáš Rychlý z Chráněných dílen Charity Opava, které zároveň vyrobily a zkompletovaly přibližně polovinu z 60 tisíc obálek.

O IN.F.Obálkách jsou informovány všechny složky záchranného systému, jejichž zástupci také pomáhali určit jejich podobu a obsah. „*Nejsou výjimkou situace, kdy naši zdravotníci přijedou k zásahu a o dotyčném nevědí nic. Teď, když uvidíme samolepku IN.F.Obálka, bude stačit sáhnout do lednice. Informace o lécích, které pacient bere, o alergiích, kterými trpí, nebo*

jakékoliv další upozornění nám pomohou určit nejvhodnější způsob ošetření,“ říká ředitel Zdravotnické záchranné služby Moravskoslezského kraje Roman Gřegoř. V obálce budou také kontakty na blízké osoby, které mohou záchranáři ihned informovat.

V Opavě proběhla distribuce přes pracovní skupiny komunitního plánování. „Charita Opava je rozdává klientům terénních služeb, pomáháme jim také s vyplňováním,“ říká manažerka sekce služeb seniorům a zdravotnických zařízení Petra Thiemlová. „Lidé si pochvalují, že v případě potřeby mají informace na jednom místě,“ dodává.

Dráček Hasík má kamaráda – psa pro zdravotní záchranářskou službu

Maskot českých hasičů dráček Hasík, kterého již řadu let vyrábí Chráněné dílny Charity Opava, se dočkal kamaráda. Je jím velký plyšový pes s číslem 155 na pláštěnce, jehož si jako svého maskota nechala v dílnách ušít Zdravotnická záchranná služba Jihomoravského kraje.

Tři velcí plyšoví psi, kteří spatřili světlo světa díky šikovným rukám švadlen Chráněných dílen, se do Jihomoravského kraje vydali v polovině března. V novém domově je čeká důležitý úkol, protože budou jezdit s lektory prevence Zdravotnické záchranné služby Jihomoravského kraje na přednášky po zdejších školách.

„Velké psy jsme ušili podle malé předlohy plyšáka, kterého záchranáři dávají při zásahu malým dětem,“ říká mistrová šicí dílny Ilona Michalčíková. Tato hračka dítěti pomůže stejně jako v případě dráčka Hasíka se uklidnit a navázat kontakt se záchranářem. Maskoti mají na zádech pláštěnku, na níž je kromě loga jihomoravské Zdravotnické záchranné služby také pohotovostní telefonní číslo 155. Stejně číslo je pro lepší zapamatování také na obojku. Ale zatímco výrobu malých plyšáků jsou schopni jihomoravští záchranáři objednat na mnoha místech, s ušitím velkých maskotů pro školní preventivní výuku si vzali na starosti šikovní pracovníci charitních chráněných dílen. „Pro zadavatele jsme hned ušili také velké tašky, aby se jim psi při převozu nezašpinili,“ dodává Ilona Michalčíková.

Chráněné dílny zaměstnávají téměř výlučně osoby s různými handicap, nicméně jejich výrobky mohou bez uzardění konkurovat zavedeným firmám.

Dokument pro paní Helu

Premiéru má za sebou krátký dokument režiséra Martina Žuchy o úspěšné crowdfundingové akci, kterou uspořádal pro bývalou klientku Charity Opava Helenu Jombíkovou tým festivalu Hradecký slunovrat spolu s Charitou Opava.

Ve finanční sbírce na elektrický invalidní vozík s mottem „Umožňme paní Hele přijet na Hradecký slunovrat zarecitovat své verše“ se díky solidaritě fanoušků Hradeckého slunovratu a příznivců Charity Opava sešlo v rekordním čase více než sto tisíc korun. Paní Hela si tak mohla pořídit nejen velmi kvalitní elektrický vozík, ale také řadu příslušenství včetně teplého fusaku. Dokument, který vychází z reportáží, natáčených pro Noeviny a Křesťanský magazín, je k vidění také na stránkách Charity Opava www.charitaopava.cz.

Sbírání víček pro Matyáška končí, cena plastové drtě klesla na minimum

Řadu let byla jaktařská sociálně terapeutická dílna Charity Opava Radost sběrným místem, kam mohli lidé či školy nebo instituce nosit sebraná plastová víčka pro Matěje Tazbirka. Nyní sběr končí, protože cena plastové drtě, která se z víček vyráběla, klesla na minimum. Radost proto děkuje všem, kdo se do sbírky celá léta zapojovali, a prosí, aby do Jaktaře již víčka nenosili.

Matyáš Tazbirek trpí od svého předčasného narození dětskou mozkovou obrnou a přidruženými nemocemi a má za sebou spoustu operací. Na jeho drahé léčbě se kromě jiného podílely tisíce lidí sběrem plastových víček, která si pak jeho rodiče svázeli a dále prodávali jako druhotnou surovinu.

„Víčka, která nám zde zbyla, ale s klienty určitě nějak

využijeme, internet je plný návodů na různé výrobky,“ říká vedoucí Radosti Tereza Šenková. Další už ale v Radosti neupotřebí ani na sbírku, ani pro svou činnost.

„Přejeme Matyáškově i jeho rodičům vše dobré a mnoho sil do dalších bojů,“ dodává Tereza Šenková za sebe i celý tým Radosti.

V Radosti Vám odlijí originální svíčku, třeba i do Vašeho hrníčku

Ze sociálně terapeutické dílny Radost se čas od času line nová svěží vůně. Klienti tohoto střediska Charity Opava totiž začali vyrábět originální a nápadité svíčky.

Aby bylo ve „svíčkování“, jak zde výrobě svíček říkají, skutečně zdatní, absolvovali zaměstnanci i klienti Radosti stáž v Domě svíček na Solné ulici v Opavě. V Radosti se svíčkování všem zalíbilo, a tak si objednali velkou dodávku materiálu na svíčky a také mýdla,

prevažně se jedná o různé formy či barvy. „Vosky, vůně a knoty jsme se rozhodli odebírat přímo od místních dodavatelů, abychom je podpořili,“ dodává Tereza Šenková.

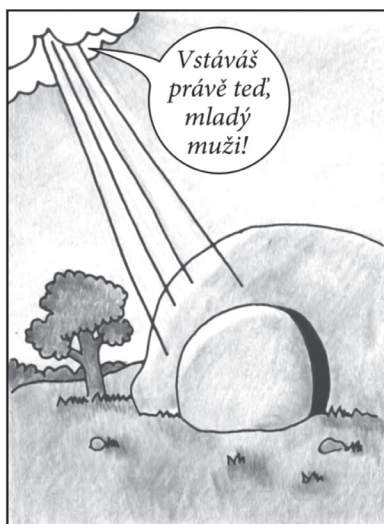
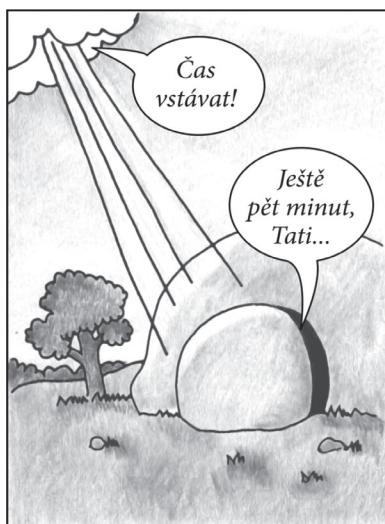
Své první originální výrobky, kterými byly svíčky, odlévané do starých hrníčků, vytvořili již na vánoční trh. „Letos už jsme ale rozjeli výrobu ve velkém,“ říká vedoucí Radosti Tereza Šenková. „Zatím naše výrobky nabízíme ve Wellness centru Charity Opava, tady zaznamenaly velký úspěch svíčky, které jsme vyrobili ze starých hrníčků,“ dodává Tereza Šenková, která proto nabízí všem zájemcům, že jim mohou

odlévat svíčky také do misek, nádobek či hrnků, které si sami přinesou do sídla Radosti na ulici Přemyslovců v Jaktáři.

Výrobu svíček a mýdel podpořila Stavební spořitelna České spořitelny v rámci kampaně „Buřinka pro ciwwhlu“. Charitu Opava si pro příspěvek 25 tisíc korun vybrala proto, že se kdysi účastnila tzv. „Akce cihla“, tedy finanční sbírky, v níž lidé přispívali potřebným a kupovali si za to cihly jako symbol stavby domu pro potřebné. K základním 25 tisícům korun s velkou pravděpodobností časem přibude dalších několik tisíc korun.

Charita Opava

Veselé Velikonoce ☺

Některé věci jsou stejné ve všech rodinách...

Konkatedrála v tomto čase

aneb Jak pokračují opravy

Přestože se zdá, že se kolem nás všechno zastavilo, práce na konkatedrále pokračují dál. Přispělo k tomu i příznivé počasí, které dovolilo pokračovat i v zimních měsících po Novém roce. Ve fotogalerii Vás zvou na prohlídku konkatedrály a také na prohlídku míst, ve kterých se nacházejí části z kostela pro restaurování.

Vchod na kůr

Hlavní vchod do konkatedrály

Pohled na oltář od hlavního vchodu

*Odkrytí gotického
sloupu v lodi*

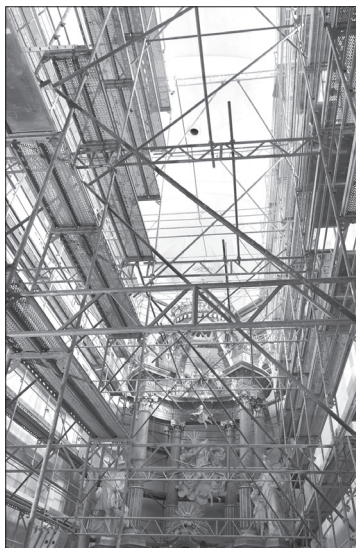
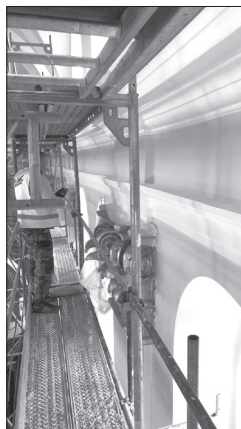
*Klenba
a částečně
odkryté
omítky v kapli
Panny Marie
Lurdské*

Téměř dokončený presbytář a zlacení hlavic

Klenba v presbytáři

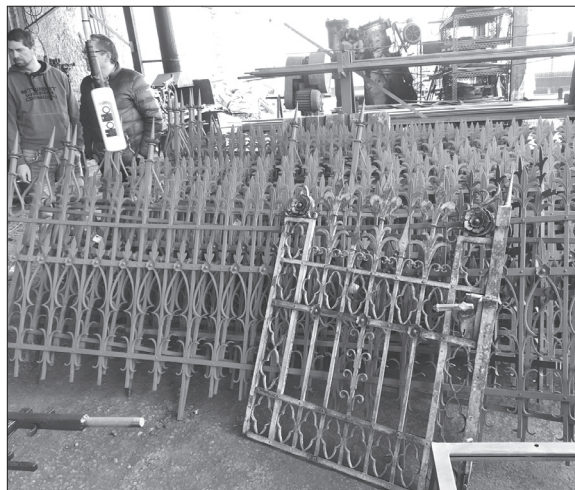
Repasované části dřevěných hlavic sloupů

*Nový elektrický rozvaděč
v kapli sv. Anny*

**Práce v dílnách v Olomouci, v Bystřici pod Hostýnem a v Hranicích na Moravě
(restaurování kovových a dřevěných prvků)**

Na stránkách farnosti se můžete podívat na fotografie v barevném provedení.

o. Jan Czudek

Príspevky do **Cesty** můžete předat v sakristii kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Telefonní číslo na redakci zpravodaje Cesta: 733 529 923.

Webové stránky farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Nanebevzetí Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Ročník 27., číslo 4. Náklad 0 výtisků (číslo vyšlo pouze elektronicky). Číslo připravila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 3. 5. 2020, uzávěrka 14. 4. 2020